

OBSTACLES AL CARRER

DECÀLEG EN DEFENSA DE L'ART PÚBLIC

OBSTACLES AL CARRER

1

La PAAC afirma que un país sense art públic és com un país sense dies festius. L'art i les festes són la discontinuïtat que ens permet recordar perquè tant d'afany.

La PAAC constata que les intervencions d'art públic són avui quasi inexistentes.

2

Per la PAAC, el carrer no és només un lloc per desplaçar-se o fer negocis. El carrer és l'escenari de la memòria i les aspiracions d'una societat.

La PAAC lamenta que la feina de les noves generacions d'artistes sigui avui invisible a l'espai públic.

OBSTACLES AL CARRER

3

La PAAC vol dir-ho d'una vegada per totes: l'art a l'espai públic és un obstacle contra el trànsit i el passeig, però també contra l'estigmatització, la uniformitat i l'oblit.

La PAAC reclama que, com passa a altres països, l'1% cultural també es dediqui a l'art contemporani.

4

La PAAC comparteix amb els moviments socials la necessitat de repolititzar l'espai públic.

La PAAC reivindica que les intervencions a l'espai públic es realitzin amb convocatòries obertes tenint en compte la complicitat de la ciutadania.

OBSTACLES AL CARRER

5

La PAAC sosté que el monument d'ahir pot ser el document d'avui, i viceversa.

La PAAC convida a detectar els monuments i llocs èticament i històricament tòxics per plantejar-ne no la desaparició, sinó la manera d'insertar-hi noves lectures (per exemple la peana d'Antonio López de Barcelona).

6

La PAAC creu que l'addició, la remodelació o inclús la perversió de símbols allotjats a la ciutat, pot ser una manera de convertir la ignomínia en memòria. Perquè la memòria no s'avé ni amb la immediatesa ni amb la simplificació.

La PAAC convida les institucions que treballen amb la memòria (el MUME de la Jonquera, el Born, etc.) a treballar amb els artistes per oferir relectures de l'espai públic.

OBSTACLES AL CARRER

7

La PAAC afirma que els records són la matèria primera de poetes, pintors, escultors i comedians. I que, quan canten polítics i historiadors, triomfs i derrotes collectives surten desafinats.

La PAAC celebra l'existència del Consell d'Art Públic de Barcelona, que també hauria d'existir en altres localitats de Catalunya, i reivindica que sigui independent i tingui representació d'artistes i veïnat.

8

La PAAC creu que els objectes han de ser com la cinta que lliguem al dit per recordar el que podria ser oblidat. La cinta té poc sentit en si mateixa, i així ha de ser fins que arribi el moment d'alleugerir tota una cadena de records.

La PAAC convida el Consell d'Art Públic a promoure intervencions en els nous plantejaments urbanístics de les ciutats.

OBSTACLES AL CARRER

9

La PAAC afirma que utilitzar els objectes com si fossin l'única i residual oportunitat de recordar és fer-ne un mal ús.

L'art contemporani ofereix eines que van més enllà de l'objecte: accions, intervencions de caràcter efímer, reinterpretació d'allò popular. En aquest sentit, la PAAC té por que festivals com *Temps de Flors* de Girona o *Llum Barcelona*, que són rellevants per la seva implicació ciutadana, caiguin en l'espectacularització.

10

Finalment la PAAC considera que, a més dels seus valors polítics i commemoratius, les intervencions a l'espai públic també mobilitzen qüestions de tipus estètic i formal. La bellesa, per molt condicionada i humana que sigui, crea turbulències que compliquen i de vegades fins i tot impugnen el fetitxisme del significat.

La PAAC defensa la creació de mecanismes que permetin que les iniciatives de caràcter experimental puguin tenir lloc, sense necessitat d'adequar-se a la moral, les temàtiques o els estils imposats per las administracions.

OBSTACLES AL CARRER

Decàleg resultat de les jornades Repolititzar
l'Espai Públic celebrades a l'Arts Santa Mònica de
Barcelona els dies 21 i 22 de desembre de 2021

junta de la PAAC

Montserrat Moliner

David Bestué

Jordi Ferreiro

Lola Lasurt

Mariona Moncunill

Nancy Garín

Pep Dardanyà

Roger Bernat

Violeta Mayoral

març de 2022